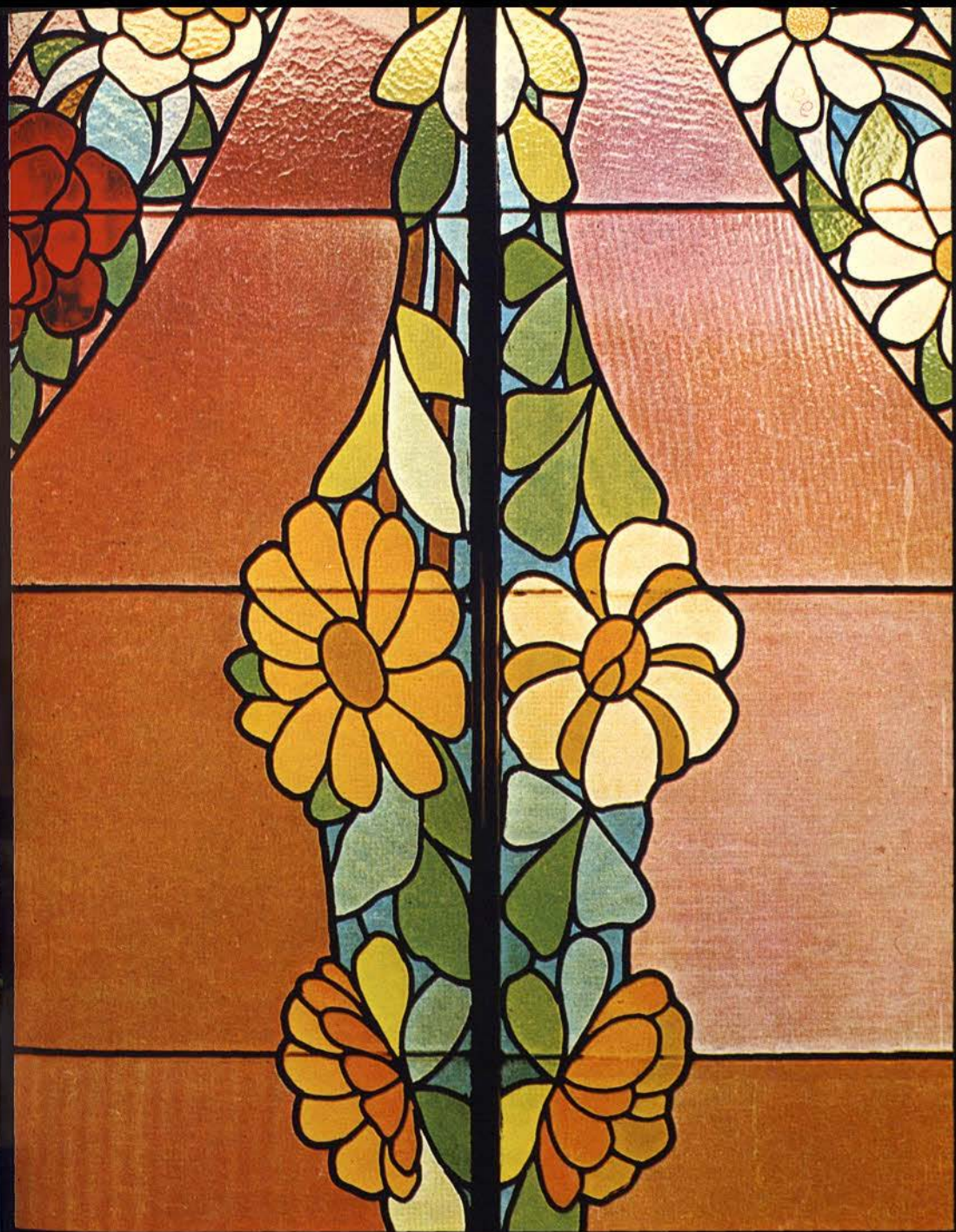

Guia Musical 1983-84 14

La Renaixença

Restaurant

Saragossa (Zaragoza), 122/124 - Tel. 211 26 95

Manteniu i reviviu el goig artístic-musical....
amb la qualitat exquisida de
LA RENAIXENÇA
Alta gastronomia catalana

MÚSICA ADJECTIVADA

D'uns anys cap aquí, a l'empara de caixes, entitats d'estalvi, bancs i altres institucions —algunes d'elles, oficials— que dediquen part del seu numerari al foment de la cultura, ha sorgit una sèrie de manifestacions cíviques que, pel cantó musical, han cristallitzat en unes tandes de concerts de caràcter, en certa manera, monogràfic en presentar-se etiquetats amb un adjectiu, que, a la vegada que informa del seu contingut, pretén d'atorgar cohesió i sentit a la seva projecció estètica o històrica. Fa poc ha tingut lloc el quart festival de música *romàntica*; poc després, un cicle de *pianistes catalans* i, amb forma més espaiada, un cicle de *misses polifòniques*; ara acaba de començar la VII setmana de música *religiosa* i quasi simultàniament s'han encetat a Figueres uns concerts *surrealistes* que pretenen ser «un modest homenatge del món de la música envers Salvador Dalí i Domènech: El pintor de casa», segons ens informa el prospecte que detalla els actes en què es concreta l'homenatge a Dalí. No tinc prejudicis previs contra el desig d'etiquetar, o sigui, de distingir una determinada activitat, però no puc amagar el meu escrúpol quan em sembla que els qualificatius responen més a un còmode expedient definidor que a la realitat substancial que pretenen encarnar, moltes vegades descontextualitzada del seu natural i essencial mitjà de manifestació.

Les *Misses polifòniques*, per exemple, malgrat que tinguin per escenari el temple, s'han convertit en motiu d'espectacle, de gaudi es-

tètic o, si ho preferiu, de matèria d'interès històrico-cultural. De la seva funció litúrgica, o del seu contingut deprecatori, res.

Un comentari similar em suggereix la setmana de música *religiosa*, terme de difícil precisió, si n'hi ha. Les obres programades, vinculades —nascudes— a la vella litúrgia romana, destinades a la major glòria de Déu, es destinen ara a un públic no precisament parroquial, a una audiència que gaudirà —o no— del que li ofereixen i que no estalviarà pas cap crítica als criteris musicològics o interpretatius que han servit per executar les composicions. Del factor religiós, no crec que ningú en parli. I què podríem dir de l'adjectiu *surrealista* aplicat a la música o —per ser exacte— al concert? Si per un contracte previ acceptem que el concert normal o convencional és el concert *realista*, el concert *surrealista* serà quelcom distint. Però encara ens podem preguntar si ha de ser diferent quant a l'acte —el concert— o quant a les obres. Per la titulació del prospecte, sembla que el contingut *surrealista* recaurà en l'acte perquè, segons l'anunci, el concert consistirà en la presentació per Carles Santos de l'espectacle —notem el terme— *Visca el piano!* La resta d'actes per a guitarra, percussió i instruments electrònics em sembla estructuralment de la més normal ortodòxia concertística... sempre i quan no es vulgui assimilar l'electrònica al surrealisme. Adjectivar és fàcil. Qualificar adequadament és el més difícil que hi ha.

MANUEL VALLS

ORFEÓ CATALÀ

L'ORFEÓ CATALÀ S'ADREÇA A TU

- ... si t'agrada el cant coral
 - ... si et fa goig de treballar il·lusionadament i amb exigència obres com:
 - la «Missa en si menor», de Bach
 - el «Requiem», de Mozart
 - les «Quattro pezzi sacri», de Verdi
 - motets de Bach, Brahms, Bruckner i Mendelssohn
 - obres catalanes i de l'Escola de l'Orfeó
 - polifonia renaixentista
 - ... si t'abellix de contrastar estils de direcció (Salvador Mas, director de l'Orfeó Català; Manuel Cabero, sots-director de l'Orfeó Català; Antxon Ayestarán, director de l'Orfeó Donostiarra)
 - ... si veus les gires artístiques —per Catalunya i pels nuclis més importants de l'estat espanyol— com la culminació d'un treball ben fet.
- Si, a més, sents el cant coral com una forma de servir el teu país ...
- Si, també, valores l'avantatge de tenir lliure accés als concerts del Palau de la Música Catalana ...

TU POTS SER CANTAIRE DE L'ORFEÓ CATALÀ! VINE A L'ORFEÓ CATALÀ!

Demana informació a la secretaria de l'entitat (c/. Amadeu Vives, 1, Barcelona-3, telèfon 301 11 04), tots els dies feiners, de 9 a 13'30 h. i de 16 a 19'30 h.

vida musical

BUDAPEST

El XXII Concurs Internacional de Música de Budapest és dedicat a les disciplines de viola i trompeta. Se celebrarà del 3 al 16 de setembre i hi poden participar els instrumentistes que no superin l'edat de 32 anys en data 15 d'abril d'enguany, dia en què serà closa la inscripció. Informació: «Bureau des Concours Internationaux de Musique, POB 80, H-1366, Budapest 5, Vörörmarty tér 1».

FESTIVAL INTERNACIONAL DE PIANO

La Universitat de Maryland (Estats Units), organitza un Festival Internacional de Piano, a celebrar del 14 al 21 de juliol. Paral·lelament, tindrà lloc un Concurs Internacional d'aquest instrument destinat a intèrprets en edats compreses entre 16 i 32 anys. Els tres primers premis són dotats amb 10.000, 5.000 i 2.000 dòlars. Data límit d'inscripció: 2 d'abril de 1984. Informació: «Piano Competition, Summer Programs, University of Maryland, College Park, MD 20742».

PORTSMOUTH

Entre el 25 de març i el 2 d'abril de 1985 tindrà lloc a Portsmouth el III Concurs Internacional per a Quartets de Corda. Les bases imposen que l'edat conjunta dels membres dels grups —en data 1 de març de 1985— no superi els 120 anys. Els premis en metàl·lic sumen 14.000 lliures, a més de recitals al Wigmore Hall de Londres i l'organització d'una «tournée» pel Regne Unit. Els grups inte-

ressats a posseir la documentació completa del certamen poden sol·licitar-la a: «Mr. Dennis Sayer, Competition Administrator, Civic Offices, Guifhali Square, Portsmouth, England, POL-2AL».

CONCURS INTERNACIONAL DE VIOLÍ A NOVA YORK

Del 12 al 18 de maig de 1984 es desenrotllarà a Nova York el Concurs Internacional de Violí organitzat per la Fundació Walter W. Naumburg. El certamen és obert als músics de qualsevol nacionalitat, de 17 a 33 anys. El primer premi és dotat amb 5.000 dòlars i comprèn també una sèrie de recitals a Estats Units; el segon premi té assignada una dotació de 2.500 dòlars; i el tercer, una de 1.000 dòlars.

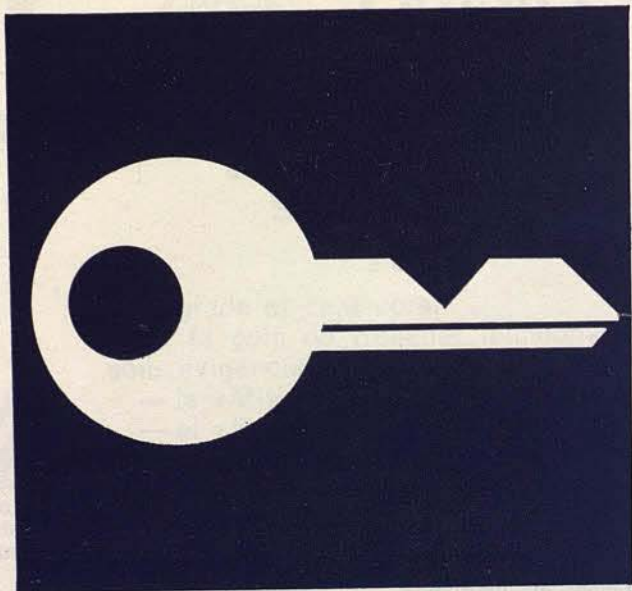
PLÁCIDO DOMINGO

El famós tenor espanyol Plácido Domingo intervindrà en els actes culturals que se celebraran a Los Angeles amb motiu de l'Olimpíada. Hi interpretarà «Turandot», amb la companyia del Covent Garden de Londres.

II CONCURS NACIONAL DE JOVES INTERPRETS

Anna M.ª Labad Caravaca i Marcelino López Domínguez, han estat els guanyadors del II Concurs Nacional de Joves Intèrprets en l'especialitat de piano. Els segons premis, foren atorgats a Aurora Manzanero i M.ª Luisa Sánchez.

La Llave de Oro

Construeix a tots
els indrets de Barcelona

i li ofereix el pis
de màxima qualitat,
que s'ajusti al seu pressupost.

La Llave de Oro

Més de 30 anys d'experiència en la construcció de pisos

P. Manuel Girona, 62 • Tel. 204 30 54 • BARCELONA-34

LA MÚSICA A L'ESCOLA, «EXPRESSIÓ ARTÍSTICA»?

Comunicació de l'Escola de Pedagogia Musical / Mètode Ireneu Segarra al Cicle de sessions sobre els continguts a l'Ensenyament obligatori organitzat per l'I.C.E. i l'Escola de Mestres «Sant Cugat» de la Universitat Autònoma de Barcelona.

La música a l'escola no és una «expressió artística». És molt més que això: és una matèria fonamental per a la formació de l'infant i l'adolescent que, entre altres coses, inclou l'expressió artística.

¿Per què hem d'anar perpetuant unes denominacions que inclouen falsedats i que justifiquen un concepte de l'educació contra el qual hem lluitat tants anys?

Els primers en protestar no hauríem de ser els músics. És que l'estudi del llenguatge serveix només per a no fer faltes d'ortografia? És que la matemàtica és sols la ciència dels números? És que la gimnàstica és un exercici mecànic? És que...? No hi ha d'haver expressió artística en aquestes i en totes les matèries? Què vol dir Educació General Bàsica?

¿Per què, doncs, tenim uns programes amb un apartat que diu «Expressió artística» i a continuació: plàstica, música i dinàmica? Com si es tractés d'una resposta del cateisme: «Quantes són les expressions? Les expressions són tres: plàstica, música i dinàmica.» (Dinàmica: heus ací una altra de les parauletes divertides que trobem sovint en els programes i que cadascú interpreta a la seva manera).

Mirat d'una manera benèvola, hi ha, al meu entendre, algunes explicacions d'aquesta incongruència:

1. El concepte d'escola que ha predominat és el d'acumulació de coneixements, sobretot els que aporten rendibilitat. Quan hom s'ha adonat que s'oblidava l'educació artística, s'ha obert una porteta a unes quantes coses que poden «fer bonic», però hom no se les ha plantejades seriosament, no fos cas que els pares es pensessin que perdem el temps. Però com que a l'estranger també ho fan...
2. La falsa idea que «això de l'art» és per als que neixen artistes i, per tant, no cal amoïnar-s'hi.

3. El mestre no se sent preparat, no se sent valent per a impartir aquestes matèries i, com que les coneix poc, o les desconeix, tampoc no sap quin és exactament el paper que juguen en la formació de l'infant.

La parauleta «expressió artística» (que sona molt bé) comporta, a l'hora de la veritat, una minimització del que ha de ser la música (o la plàstica, o qualsevol matèria) a l'escola.

* * *

La funció de la música a l'escola és la mateixa que la de qualsevol altra matèria: desvetllar i desenvolupar allò que l'infant ja porta dintre seu, donar-li eines de treball i facilitar l'eclosió de la seva personalitat que es farà en el moment més idoni i de la manera i amb la intensitat de les quals sigui capaç. D'altra banda, té un camp ben específic, crea uns estats de consciència que no tenen cap equivalent en les altres matèries i aporta unes habituds i uns coneixements que sense ella quedarien sempre més per descobrir. No facilitar aquest descobriment, és mutilar la personalitat.

L'ensenyament musical té una part de descoberta, una part de creació d'habituds i d'automatismes, té un llenguatge simbòlic i, com qualsevol altra matèria, té també una expressió artística, té un agre i un dolç.

L'educació musical comporta:

- descobriment del món sonor: el so i el silenci, les qualitats del so; la capacitat de reconèixer-les, utilitzar-les i combinar-les;
- educació del sentit rítmic, causa i efecte del coneixement del cos i de la coordinació de moviments conduït per l'apreciació de la mesura del temps;
- la utilització i el control de la veu com a instrument productor de sons que arriba, amb la unió de la paraula, a l'expressió més perfecta: la cançó;
- coneixement del llenguatge musical bàsic, lectura i escriptura, que dóna coherència als aprenentatges i introdueix al món de l'adult;

- la dimensió creativa com a lliure utilització d'un mitjà d'expressió artística;
- el contacte actiu amb les grans obres de l'art musical que li obrin horitzons i el connectin amb la història i el seu context artístic i humà;
- la formació de criteris personals de valoració artística; que sàpiga triar quina música vol sense ser esclau del bombardeig de banalitats que imposen els mitjans de comunicació.

La Música és integradora de les facultats de la persona, ja que, a més de potenciar la vida en tots els sentits i de propiciar la llibertat i l'eúritmia corporals, necessita i estimula la intel·ligència, la memòria, la voluntat en la creació i en la comunicació des de l'àmbit més íntim, personal i compromès vivencialment de la persona. La Música és expressió de vida intel·ligent, compromet totes les facultats anímiques i corporals dels homes i, per tant, rebutja dicotomies.

* * *

Voldria fer incidència sobre un dels punts suau esmentats: coneixement del llenguatge musical bàsic, lectura i escriptura.

En la revista «Perspectiva escolar» núm. 57 del setembre de 1981, hi ha un article sobre el tema general de l'Escola d'Estiu d'aquell any, «La renovació pedagògica a Catalunya», que analitza les programacions del Cicle Inicial. En l'apartat conclusions s'hi diu:

«Considerem insuficients les hores de dedicació setmanals, ja que són tres matèries fonamentals per a la formació global del nen (plàstica, música i dinàmica)»; més avall: «els mestres estan sensibilitzats, però no tenen la formació suficient». Fins aquí, d'acord; però més avall diu: «En l'apartat de música hi ha la proposta de treballar la pre-escriptura musical, més que no pas l'escriptura, i ampliar l'educació de l'oïda».

Que s'ha de treballar la pre-escriptura abans que l'escriptura, ningú no ho nega; que s'ha d'ampliar l'educació de l'oïda, d'acord; però, alerta!, no podem deixar de banda l'escriptura musical. Si els nostres mestres no estan preparats, cal buscar-hi una solució, però no excloure aquest aspecte del programa, ja

que l'infant té capacitat per a iniciar-ne l'estudi; només cal trobar la manera idònia. D'altra banda, el mestre que no estigui preparat per iniciar el nen en l'escriptura difícilment podrà encarrilar una pre-escriptura i una bona educació de l'oïda. Hi ha la tendència a reduir l'educació musical a una pura sensibilització que fàcilment es dilueix perquè li falta la concreció simbòlica i no arriba a afectar la intel·ligència. En quina altra matèria hi hauria algú capaç de defensar això?

* * *

Venim d'una escola sense música. En moltes escoles l'educació musical és encara inexistent, i allà on se'n fa és sovint fruit de l'esforç particular d'un mestre, un director o una associació de pares, la qual cosa vol dir que és fàcilment substituïble i no comporta massa compromís acadèmic.

L'actual llei d'educació preveu, per a les escoles d'E.G.B., l'assignatura de Música. La Generalitat de Catalunya ha emès, en les seves Orientacions i Programes d'E.G.B., Cicles Inicial i Mitjà, unes programacions concretes per a aquesta matèria.

Si contemplem el panorama de dedicació i obligatorietat, veurem que el nostre sistema educatiu marca unes clares preferències i unes dissimulades marginacions. La Música està englobada en el concepte equivoc i heterogeni d'«Expressions» en el qual hi ha, també, la Plàstica i la Dinàmica; l'obligatorietat i la dedicació es refereixen al concepte «Expressions», la qual cosa vol dir que s'ha de fer, com a mínim, una d'aquestes matèries que inclou i que la dedicació, més aviat minsa, és global. La prova més vergonyant d'això és la nostra presència ara i aquí, parlant d'aquestes matèries, música, plàstica i dinàmica, en unes Jornades a part.

Tot i això, hem fet un pas endavant, però ens falta el pas més important i, també, el més difícil perquè tot no sigui lletra morta: la formació del professorat.

Aquest pas no es pot improvisar ni es pot esperar que la iniciativa privada arribi a trençar el cercle viciós que patim: no es fa música a les escoles perquè els mestres no estan preparats i els mestres no saben música perquè no en van aprendre de petits a l'escola.

És un problema que ha d'ésser afrontat seriosament pels que dirigeixen la política educativa del nostre país. Al meu entendre hi ha dos camins principals, tots dos necessaris i que es complementen:

1. El reciclatge dels mestres en exercici. No pot ser un reciclatge obligatori, ja que la música, a més de coneixements i tècniques, té unes vivències, que són tant o més importants, a les quals no es pot obligar per decret. Tot i això, crec que la majoria dels ensenyants actuals podrien omplir bona part d'aquest buit que hi ha en la seva formació.
2. La intervenció de la tan discutida figura de l'especialista. Amb tots els inconvenients que això comporta, si es procurés que, a més de la seva preparació musical, tingués també la preparació pedagògica i s'assegurés la coordinació i la col·laboració amb el mestre de la classe, seria la clau per trencar aquest cercle viciós abans referit. Això demana una acció oficial ben programada per tal de no perpetuar la figura de l'especialista, almenys en els primers nivells de l'Ensenyament Bàsic.

Aquesta acció oficial hauria de preveure, exactament, l'hora d'entrada d'un tercer pas que és el que ens portaria a l'autèntica solució del problema: *Els que ingressarien a l'Escola de Magisteri portarien una base musical que, convenientment ampliada i enfocada pedagògicament, els permetria complir, després, la funció de mestre també en l'aspecte musical.* De manera que el professor de música, figura acadèmica ara inexistent a la Bàsica, intervingués sobretot en els cursos mitjans i superiors.

En aquest context, cal fer esment del programa de «Formació musical per a mestres» del Departament d'Ensenyament de la Generalitat que realitza l'I.C.E. de la Universitat Politècnica de Barcelona com un dels passos més seriosos que s'estan fent en aquest camp. Caldria, però, un enfocament global i valent del problema establint ben clarament la situació a la qual cal arribar, marcant els passos intermedis que cal fer, preveient un calendari de realització i calculant els costos de cada

etapa. I que, tot aquest programa, s'aprovi i se li doni caire oficial; altrament estem exposats que en qualsevol moment s'estronegi el treball i ens quedi només la nostàlgia d'un camí emprès, molt bonic, del qual, però, encara ningú no havia dit on conduïa.

* * *

L'Escola de Pedagogia Musical és una aportació més dintre d'aquest esforç per elevar el nivell cultural de la nostra societat, començant a edificar per la base. Fa deu anys que treballem en aquest sentit i aportem unes programacions concretes i experimentades, que fem l'esforç d'anar revisant i perfeccionant continuament, i uns cursos per a la formació musical i pedagògica dels ensenyants que ja han donat uns fruits ben remarcables. No hem cregut que fos aquesta l'ocasió de parlar de les nostres programacions i del nostre Mètode; d'altra banda, els nostres cursos estan oberts a tothom que hi estigui interessat. Hem volgut, més aviat, apuntar quin és el problema candent que té actualment la música a l'escola a Catalunya.

* * *

Si mirem enrera, podem constatar una gran millora pel que fa a la presència de la música a l'escola; però no ens enganyem, no som enlloc. El nostre poble és analfabet, musicalment. No s'hi val, a omplir-se la boca parlant d'un violoncellista o d'una cantant de primera magnitud. Ni a nivell professional ni a nivell de cultura generalitzada, musicalment, el nostre poble no és presentable; per canviar aquesta situació, l'escola ha de jugar un paper determinant.

Ens falta un plantejament global del problema i una acció eficaç, especialment de les institucions polítiques i educatives; altrament, és com reconèixer el dret a l'existència, però negar els mitjans perquè aquesta es realitzi; això és una manera molt còmoda i econòmica de «quedar bé» o, si voleu, una manera innecessària de «quedar malament».

SANTI RIERA I SUBIRACHS
De l'Equip Tècnic de l'Escola
de Pedagogia Musical /
Mètode Ireneu Segarra

IV FESTIVAL INTERNACIONAL DE GUITARRA

Del 9 de juliol al 4 d'agost, tindrà lloc a Córdoba el IV Festival Internacional de Guitarra. A més de diversos intèrprets conreadors del folklore flamenc, participaran a aquesta manifestació James Tyler i Barry Manson (recital de música antiga), el duo de guitarra clàssica John Williams i Benjamin Verdery, i John Williams (amb l'Orquestra Municipal).

CONCURS INTERNACIONAL CARL FLESCH

El Concurs Internacional de Violí Carl Flesch tindrà lloc aquest any del 18 al 26 de juliol; el límit d'inscripció és el dia 31 de març. Els interessats a posseir les bases completes del concurs poden adreçar-se a: «Carl Flesch International Violin Competition, c/o City Arts Trust Ltd, Bishopsgate Hall, 230 Bishopsgate, Londres EC2M 4QH».

CONCURS INTERNACIONAL DE PIANO DE LEEDS

El VIII Concurs Internacional de Piano de Leeds se celebrarà enguany del 10 al 22 de setembre. El certamen comprèn quatre fases (dues eliminatòries, una semifinal i una final). El concurs és obert als pianistes professionals de totes les nacionalitats, nascuts amb anterioritat al 31 d'agost de 1954. Les bases prescriuen un repertori concret d'entre el qual els concursants hauran d'escollir les obres a interpretar. El Jurat, sota la presidència de Fanny Waterman, estarà integrat per Joaquín Achúcarro, Joan Chissell, Dean Elder, Rudolf Fischer, Orazio Frugoni, Hans Graf,

Hans Leygraf, John Lill, Cécile Ousset, Pierre Sancan, Gyorgy Sandor, Rosalyn Tureck i Arie Vardi. El primer premi és dotat amb 3.500 £. Els guanyadors, a més, tindran garantides diverses actuacions tant en la modalitat de recitals com de concerts amb orquestra. Informació: «The University of Leeds, Leeds, United Kingdom LS2 9JT».

CRISTÓBAL HALFFTER I ANTÓN GARCÍA ABRIL, ACADEMICS DE BELLES ARTS

Dos compositors han entrat a formar part de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando: Cristóbal Halffter i Antón García Abril. El discurs d'ingrés de Cristóbal Halffter versà sobre «Tradición y coetaneidad»; el d'Antón García Abril sobre «Defensa de la melodía».

«Ballet Nacional Clásico»

El «Ballet Nacional Clásico» ha presentant el seu programa per al 1984, sota la direcció de Maria de Avila. Consta de tres coreografies diferents sobre «Serenade» de Balanchine, «Jardi de Lilas» de Chausson i «Simfonia pastoral» de Beethoven.

FRANCESC DE PAULA SOLER

Aquest concertista de guitarra català, ha estat invitat oficialment a participar al Festival Internacional de Guitarra de L'Havana. Aquest Festival, se celebrarà dels dies 12 al 22 d'abril i hi participen tant artistes ja consagrats, com els nous valors de la guitarra.

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXVI TEMPORADA MUSICAL

ORQUESTRA DE CAMBRA FRANZ LISZT

Dijous, 5 d'abril de 1984, a les 21 h.

DEZSO RANKI, piano

MOZART: Divertimento K. 251. Concert per a piano núm. 9, K. 271.

Divertimento K. 136. Simfonia núm. 29, en la major, K. 201.

Divendres, 6 d'abril de 1984, a les 21 h.

MOZART: Divertimento en fa major, K. 138

HAYDN: Simfonia núm. 52, en do menor

MENDELSSOHN: Simfonia núm. 9, en do menor

BRAHMS: Tres danses hongareses

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h.
(dissabtes matí, tancat). Preus especials per a estudiants.

LA FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS PRESENTA

VII SETMANA DE MÚSICA RELIGIOSA

Març/Abril 1984

ESGLÉSIA DE SANTA MARIA
DE JESÚS DE GRACIA

2. Dimecres, 28 de març ● 21,30 h.
JOHANN SEBASTIAN BACH
HAYDN
MOZART

3. Dimarts, 3 d'abril ● 21,30 h.
OLIVIER MESSIAEN
JOAQUIM HOMS

4. Dijous, 5 d'abril ● 21,30 h.
GUILLAUME DE MACHAUT

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

5. Dimecres, 11 d'abril ● 21 h.
MÚSICA I DANSA
TRADICIONAL D'INDONÈSIA

*EL CANT CORAL EN LA MÚSICA
RELIGIOSA*

ESGLÉSIA DE SANTA MARIA
DE JESÚS DE GRACIA

2. Dijous, 29 de març ● 21,30 h.
MÚSICA RELIGIOSA A LA
CORT DELS TUDOR I AL
SEGLE XX A FRANÇA

3. Dimecres, 4 d'abril ● 21,30 h.
MÚSICA RELIGIOSA
CONTEMPORANIA I BARROCA

4. Dilluns, 9 d'abril ● 21,30 h.
POLIFONIA RELIGIOSA
DEL RENAIXEMENT

Venda de localitats: A les taquilles del Palau de la Música Catalana, d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h. (dissabtes matí, tancat).

FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

PREMI GUERRERO

El mes d'agost finalitza el termini de presentació d'originals per al concurs de composicions de sarsuela convocat per la Fundació Jacinto e Inocencio Guerrero. El concurs és dotat amb 4.000.000,— de pessetes; la mateixa Fundació ha instituït també un premi de 2.000.000,— de pessetes al millor estudi sobre el mestre Guerrero (el qual haurà d'incloure una biografia, una anàlisi tècnica dels seus títols més importants i un estudi de la situació de la seva obra en el panorama de la producció musical, teatral, pictòrica i literària, nacional i estrangera, del seu temps). Informació: «Fundación Jacinto e Inocencio Guerrero, Gran Vía, 78, Madrid».

«MÚSICA Y CULTURA»

La revista «AIC» (Análisis e Investigaciones Culturales), que edita el Ministeri de Cultura, ha dedicat el núm. 16 al tema monogràfic «Música y Cultura». Hi són publicats treballs de José M. Fernández Gaytán («La música como medio de comunicación en las culturas de nuestro tiempo»), Antonio Iglesias («La educación musical en España»), Tomás Marco («La música como vehículo cultural»), Jesús Ordovás («La música pop en España») i Andrés Ruiz Tarazona («La incidencia del disco en la música clásica y en la moderna»).

MAURICIO KAGEL

El compositor Mauricio Kagel ha estat distingit amb la Medalla Mozart, concedida per l'Òpera Antiga de Frankfurt. Abans que ell, reberen aquest guardó Karl Böhm i Elisabet Schwarzkopf.

ASSOCIACIÓ GUSTAV MAHLER

S'ha constituït recentment l'Associació Espanyola Gustav Mahler, en estreta relació amb la Internationale Gustav Mahler Gessellschaft, de Viena. Els interessats a rebre informació i a afiliar-s'hi poden adreçar-se a la secretaria de l'entitat, c/. Málaga, 6, 5è, esq., Madrid-3.

BEQUES PER A ESTUDIANTS D'INSTRUMENTS DE CORDA

La Fundació Banco Exterior convocarà el proper mes de maig una nova crida per a atorgar beques a estudiants d'instruments de corda. En la primera convocatòria, el veredict de la qual fou emès el passat mes d'octubre, foren atorgades 18 beques (4 per a violí, 4 per a violoncel, 4 per a contrabaix i 6 per a viola). A proposta del Tribunal, la Fundació acordà d'augmentar-les fins a 29 (8 per a violí, 7 per a viola, 10 per a violoncel i 4 per a contrabaix).

NOVA YORK

Destinat a concursants en edat compreses entre 17 i 23 anys, Nova York ha convocat el seu Concurs Internacional de Ballet, que tindrà lloc de l'11 de juny a l'1 de juliol de 1984. Els candidats seran elegits pel comitè de selecció sobre la base de la sollicitud d'inscripció (en la qual ha de constar historial i experiència, opinions de persones autoritzades, entre les dades biogràfiques i personals). Informació: «New York International Ballet Competition, 2291 Broadway, New York, N.Y. 10024».

GRAN TEATRE DEL LICEU

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1983/84

ATTILA

de

GIUSEPPE VERDI

GHENA DIMITROVA - YEVGENY NESTERENKO

ANTONIO SALVADORI - NUNZIO TODISCO

ANTONI LLUCH - GIANCARLO TOSI

Director d'orquestra: ROBERTO ABBADO

Director d'escena: FLAVIO AMBROSINI

Decoracions: TEATRO REGIO (PARMA)

Vestuari: realitzat per NICA MAGNANI

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Diumenge, 1 d'abril, a les 17 h. Torn T

Dimarts, 3 d'abril, a les 21 h. Torn A

Funció de Gala

Divendres, 6 d'abril, a les 21 h. Torn B

Venda de localitats a les oficines del Gran Teatre del Liceu.

VERDI: Aries de La forza del destino, Aida, Macbeth, Otello. / Montserrat Caballé, soprano. Royal Philharmonic Orchestra. Anton Guadagno, director. / EMI 053 1022201.

Leonora, Aida, Lady Macbeth, Desdèmona. Quatre figures femenines, quatre heroïnes, quatre caràcters. El teatre de Verdi és això, també: el retrat de la dona en les seves expressions més humanes. És el dors de la mitificació dels personatges femenins i de les deesses de Wagner. Una altra concepció, una altra interpretació, evidentment, del drama. I és sabut que els personatges de Verdi són realment teatrals, en la més significativa accepció del mot.

Això ens porta a la cinquena figura: la intèrpret. El personatge i la intèrpret. Heus ací la clau de volta de la interpretació de l'òpera verdiana. I quan una intèrpret pot assumir en tota la seva expressió i intensitat les quatre figures que figuren, per exemple, al present disc, assoleix la significació més clarivident d'allò que volia el compositor: la mateixa personificació del drama. Els exemples d'aquest enregistrament (efectuat el 1972 i reeditat el 1983) poden servir d'exemple d'això que volem constatar. Montserrat Caballé, amb una personalitat indiscutible en la traducció dels caràcters verdians, dóna una vida teatral a les seves encarnacions amb una personalització, refinament i subtilitat insuperables.

A través d'unes àries i recitatius celeberrims, la veu privilegiada de Montserrat Caballé crea figures i situacions de la més alta tradició teatral. Única i diferent alhora en pàgines tan escaients com «Pace, pace, mio Dio», «La Vergine degli Angeli», de La Forza del Destino; «Qui Radames verrà», «O cieli azzuri», «Ritorna vincitor», d'Aida; «Vegliamo invan due notti», «Una macchia è qui tutt'ora», de la famosa escena del somnambulisme de Lady Macbeth o, finalment, «Era più calma», d'Otello. Única i diferent com cal a una intèrpret d'excepció, que pot assumir els contrastats caràcters dels personatges teatrals sense desfigurar-los, presidits i caracteritzats per la pròpia personalitat. Això, després de tot, és la mateixa essència del teatre.

MOZART: Les petits riens, K. Anh. 10. Obertures de El Re pastore, Lucio Silla, La finta semplice, Il Impresario. / Academia St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner / EMI 053 1022291.

Les circumstàncies de la vida breu i intensa de Mozart, els seus contactes amb els prínceps i arquebisbes per als quals componia música o amb els ocasionals, han fet que determinats aspectes de la música pròpia del seu temps no fossin tractats pel compositor o, en tot cas, ho fossin molt escadusserament. El cas del ballet és un exemple eloqüent.

Només coneixem dues partitures completes de ballet: la corresponent a Idomeneu i «Les petits riens». Aquesta darrera és una veritable joia, petita bagatella, nascuda en circumstàncies no massa plaents per al compositor. L'obra fou escrita durant els sis mesos que Mozart passà a París, fruit d'un encàrrec del cèlebre mestre de ballet Jean Georges Noverre (1727-1810). L'obra fou estrenada l'onze de juny de 1778 a l'Òpera de París en una mena de pantomima que completava l'òpera de Piccini «Le finte gemelle». No solament no rebé una compensació econòmica sinó que ni tan sols el seu nom figurà al programa, fet que contribuï probablement a la seva pèrdua temporal, ja que fou redescoberta a la biblioteca de l'Òpera l'any 1872, quasi un segle més tard, per tant. Aquest és el motiu, d'altra banda, que no fos inclosa el catàleg original de Köchel, sinó al seu apèndix addicional.

El ballet consta d'una obertura i de tretze escenes perfectament separades. Les «petites bagatelles» són, des d'un punt de vista musical, un conjunt prou sòlid i articulad com per a considerar-la una obra perfecta, encisadora, jogassera, sorgida de les mans de Mozart. Cal agrair, doncs, a Neville Marriner que ens hagi transmès a través de la magnífica Academy St. Martin-in-the-Fields de Londres, un versió (que data del 1972) plena del mateix encís i atractiu que li infongué el compositor.

A. S.

DIMECRES MUSICALS DE RÀDIO NACIONAL

ABRIL 1984

Dimecres, 4, a les 19 h.

DE PALESTRINA A BEETHOVEN

QUARTET DE FLAUTES "ARCADIE"

Obres de Palestrina, Susato, Telemann, Bendousi i Reicha.

Dimecres, 11, a les 19 h.

LA SONATA PER A VIOLÍ I PIANO

DUO FRANCESCH - BESSES

Obres de Francaix, Sibelius, Bartók, Dvorák, Schubert i Martinu.

Dimecres, 18, a les 19 h.

EVOLUCIÓ DE LA SONATA BARROCA

ÁLVARO MARÍAS, flauta

Obres de Frescobaldi, Cima, Händel i Telemann.

Dimecres, 25, a les 19 h.

EL DUO PIANÍSTIC

DUO RENTERÍA - MATUTE

Obres de Stravinsky, Reger i Liszt.

Col·labora:

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Comentaris: Benet Casablanques. - Transmissió directa per Ràdio 2 (FM)

ENTRADA LLIURE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

guia de concerts

DATA		LOCAL	CONCERT
MARÇ			
28, dimecres	19 h.	Palau	Milos Sadlo, violoncel. Frandisek Rauch, piano. «La Variació violoncel·lística» (Dimecres de R.N.).
	21 h.	Palau	Gewandhausorchester Leipzig. Dir.: Kurt Masur. Mendelssohn, Matthus, Beethoven (Patronat Pro Música).
	21 h.	Liceu	«Nabucco», de G. Verdi.
	21.30 h.	Sta. Maria de Jesús, de Gràcia	Carme Bustamante, soprano. Francesc L. Brunet, trompeta. Ph. Vallet, oboè. Pep Borràs, fagot. Jordi Reguant, clavicèmbal. Orquestra de Cambra Mozart d'Hamburg. Dir.: Robert Stehli. Bach, Haydn i Mozart (VII Setmana de Música Religiosa).
	21.30 h.	L'Aula	Angel Peraire, vibràfon. Conrad Setó, piano.
29, dijous	21 h.	Palau	Gewandhausorchester Leipzig. Peter Rösel, piano. Dir.: Kurt Masur. Prokofiev, Bruckner (Patronat Pro Música).
	21 h.	Conservatori	M. ^a Lluïsa Cortada, clavicèmbal (Una hora de Música al Conservatori).
	22.15 h.	Conservatori	Carles M. Eroles, guitarra (Pòdium de Joves Intèrprets).
	21.30 h.	Sta. Maria de Jesús, de Gràcia	Coral Cantiga. Neil Cowley, orgue. Dir.: Josep Prats. «Música religiosa a la Cort dels Tudor i al s. XX a França» (VII Setmana de Música Religiosa).
30, divendres	20 h.	Institut E. Nord-americans	Thomas W. Austin, violoncel. Crumb, Hindemith, Kodály.
	21 h.	Palau	Gewandhausorchester Leipzig. Christian Funke, violí. Dir.: Kurt Masur. Strauss, Mozart, Brahms (Patronat Pro Música).
	21 h.	Conservatori	Guadalupe Solorzano, soprano.
31, dissabte	10 h.	Sala Jorquera	Concurs orgue electrònic Yamaha.
	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Birgit Finnilae, mezzo. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Webern, Mahler, Schumann.
	19 h.	Universitat Nova	Santi Molas, percussió. Obres a determinar.
ABRIL			
1, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h.	Palau	Grups Intermedis de Catalunya. Concert del XVè Aniversari.
	17 h.	Liceu	«Attila» de G. Verdi.
2, dilluns	21 h.	Palau	Ivo Pogorelich, piano. Bach, Mozart, Chopin (Ibermúsica/Agència Camera).
3, dimarts	21 h.	Liceu	«Attila» de G. Verdi.
	21.30 h.	Sta. Maria de Jesús de Gràcia	Isabel Aragón, soprano. Montserrat Comadira, contralt. Xavier Joaquín, percussió. Enric Ponsa, contrabaix. Quartet Sonor. M. ^a Teresa Martínez, orgue. Messiaen, Homs (VII Setmana de Música Religiosa).

4, dimecres	19 h.	Palau	Quartet de flautes «Arcadie». Palestrina, Susato, Telemann, Bendousi, Reicha (Dimecres de R.N.).
	21.30 h.	Sta. Maria de Jesús de Gràcia	Coral Canigó, de Vic. Orquestra de Cambra de l'Escola de Música, de Vic. Angelina Puigdemívol, orgue. Dirs.: Enriqueta Anglada i Benet Camps. Kodály, Bardos, Homs, Riera, Blancafort, Alcaraz, Britten, Vic Nees, Schütz, Händel, Haydn (VII Setmana de Música Religiosa).
5, dijous	19.30 h.	JJ.MM. Barcelona	Eulàlia Biescas, flauta. Alan Branch, piano. Pergolesi, Toldrà, Bach, Benda.
	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dezso Ranki, piano. Mozart (Patronat Pro Música de Barcelona).
	21 h.	Conservatori	Montserrat Comadira, mezzo. Assumpta Coma, piano. Wieck, Webern, Taverna-Bech, Schumann (Una hora de música al Conservatori).
	21 h.	Sta. Àgata	M. ^a Carme Hernández, soprano. Josep Ruiz, tenor. Jordi Giró, piano. Boito, Ponchielli, Leoncavallo, Puccini, Giordano, Cilea (Òpera de Cambra de Catalunya).
	21.30 h.	Sta. Maria de Jesús de Gràcia	Pro Cantione Antiqua, de Londres. Messe de Notre-Dame i obres de Pérotinus, Albertus Parisiensis, anònims del segle XII, XIII i XIV i cant gregorià (VII Setmana de Música Religiosa).
6, divendres	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Franz Liszt. Mozart, Haydn, Mendelssohn, Brahms (Patronat Pro Música de Barcelona).
	21 h.	Liceu	«Attila» de G. Verdi.
7, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Eulàlia Solé, piano. Dir.: Gilbert Amy. Berlioz, Guinjoan, Debussy, Ravel.
	19 h.	Universitat Nova (Tantarantana, 7-11)	M. Angel Cherubito, Eulogio Dávalos, guitarra. Cherubito i Guinjoan.
8, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició).
9, dilluns	21 h.	Sta. Àgata	Luis Álvarez, bariton. Lúcia Guerberof, clavicèmbal. Monteverdi, Cavalli, Telemann, Cimarosa, Purcell, Paisiello, Scarlatti, Rameau, Lully (Òpera de Cambra de Catalunya).
	21.30 h.	Sta. Maria de Jesús de Gràcia	Cor Montserrat. Dir.: Joan Casals i Cloete. Victòria Riquet, Palestrina, Byrd (VII Setmana de Música Religiosa).
10, dimarts	19.30 h.	JJ.MM. Barcelona	Carles M. Eroles, guitarra. Dowland, Milàn, Bach, Tàrraga, Martin, Sainz de la Maza.

TEMPORADA 1983/84 - 28 de març de 1984 - Núm. 14 - Edició de 5.000 exemplars.
Edició i publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3r. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 209 25 46 - Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA U PIANOS

Un Martini invita a vivir

